

РЕШЕНИЕ № 10

гр.Перник, 19.02.2010г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на двадесет и пет иануари две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: В.Х.

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 528 по описа за 2009г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК, във вр. с чл.9 б, ал.3 от Закона за местните данъци и такси.

Образувано е по жалба на СД „*****“ с ЕИК по Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр.Перник, *****, представлявано от П.Ж.Б. против Акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци № 203 от 22.10.2009 г., издаден от кмета на община Перник. С оспорвания акт са определени задължения на жалбоподателя по ЗМДТ и ЗЛДТДПДВ както следва: за такса битови отпадъци за периода 01.01.2003 г. - 31.12.2008 в размер на 9725,25 лв. и дължима лихва за периода 01.01.2003 г. - 30.09.2008 г. в размер 5509,31 лв. Искане за обявяване на нищожността на обжалвания акт на основание чл.146, ал.1 АПК в частта му отнасяща се за периода 01.01.2003 г. - 31.06.2006 г., както и отмяната му като незаконосъобразен на основание чл.146, ал.4 АПК в частта му, отнасяща се за периода 01.07.2006 - 31.12.2008 год. Жалбоподателят претендира присъждането на съдебни и деловодни разноски.

Жалбата се поддържа в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя.

Ответникът по жалбата - кмет на община Перник, чрез упълномощения си процесуален представител заявява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Моли съда да я остави без уважение като присъди направените по делото разноски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата - същата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

В периода до 01.04.2004 г. таксата за битови отпадъци е била данъчно вземане. Това се установява от разпоредбите на действащия по това време Данъчнопроцесуален кодекс /отм./ обн. ДВ бл.103 от 1999 г., отм. ДВ бр.105 от 2005

г., в сила от 01.01.2006 г./ Съгласно § 1/Г.2 от този кодекс „Данъчно вземане“ са вземанията за републиканския бюджет от данъци/такси и глоби, събирани или налагани от данъчните органи, и вземанията на местните бюджети за местни данъци и такса „Смет“. Този извод се подкрепя и от разпоредбите на § 47 от ПЗР от ЗИД ЗМДТ /ДВ,бр.И9 от 2002 г./ , който предвижда, че таксата за битови отпадъци се събира от органите на данъчната администрация за срок от две години от влизането на този закон в сила, както и на § 21 от ЗР към ЗИД ЗМДТ /ДВ,бр.112 от 2003 г.в сила от 01.01.2004 г./според който, органите на данъчната администрация изчисляват,осъвременяват и съобщават на лицата по чл.64 ЗМДТ за дължимите от тях такси за битови отпадъци за 2004 г.и за сроковете за плащане,заедно със съобщенията за данъка върху недвижимите имоти.За този период задълженията за такса битови отпадъци следва да бъдат установени с акт от компетентния за това орган към периода - от данъчната администрация, а не от кмета на общината, който е нямал тези правомощия.С оглед на гореизложеното се налага извода, че в частта, отнасяща се за периода от 01.01.2003 г.до 01.04.2004 г., издаденият от кмета на община Перник Акт за установяване на задължения за такса битови отпадъци е нищожен поради липса на материална компетентност.

За периода от 01.04.2004г.- 31.12.2008 г.обжалваният акт е незаконосъобразен като издаден при грубо противоречие с приложимия материален закон - чл.64 от ЗМДТ.Съгласно действащия за този период текст на чл.64 ЗМДТ изменен със ЗИД ЗМДТ / ДВ,бр.119 от 2002 г., в сила от 01.01.2004 г./ задължени субекти, които следва да заплащат "такса битови отпадъци", са собствениците на недвижими имоти, а при учредено вещно право на ползване - ползвателя, според одобрените от общинския съвет разходи за съответната година за всяка от дейностите по чл. 62 от ЗМДТ. Концесията не е посочена изрично в текста и не може да бъде приравнена на „учредено право на ползване“, т.е. текстът е неприложим за концесионера. С изменението на чл.11 от ЗМДТ /ДВ,бр.36 от 02.05.2006 г./ бе създадена нова алинея четвърта, според която при концесия данъчно задължен е концесионерът.Тълкувайки буквално текста и имайки предвид систематичното му място в Глава втора - Местни данъци , Раздел 1-,„Данък върху недвижими имоти“ се налага извода,че тази законова разпоредба определя данъчно задължените лица само за облагане с данък върху недвижимите имоти. Концесионерът е данъчно задължено лице, но само за заплащане данък върху недвижимите имоти.Разпоредбата на чл.11,ал.4 ЗМДТ не би могла автоматично да се приложи и за таксата за битови отпадъци. За периода 01.04.2004 - 31.12.2008 г.обжалваният акт не е за данък върху недвижимите имоти, а за такса смет, за която концесионерът не е бил данъчно задължен.Едва с изменението на чл.64 /ДВ,бр.95 от 2009 г.,в сила от 01.01.2010 г./ концесионерът попада в кръга на задължените лица за такса битови отпадъци.Това законово изменение обаче е направено след процесния период,поради което е неприложимо в настоящия случай.

Неоснователно процесуалният представител на ответника по жалбата се позовава на Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Перник, приета с решение № 255 от 07.03.2003 г.Наистина в чл.13,т.3 от тази Наредба е предвидено концесионерът да заплаща такса за битови отпадъци.Този текст обаче е нищожен поради противоречие със закона.Общинският съвет е излязъл извън дадените му от закона правомощия -

съгласно чл.9 ЗМДТ той може с наредба да установи определянето и администрирането на местните такси.Извън неговите компетенции обаче е посочването на кръга от данъчно задължени лица, който изрично се определя само от закона.

Следва да се отбележи и че всички правоотношения между страните - община Перник и жалбоподателя ,касаещи този имот,са уредени в концесионния договор,който е сключен при постигнато взаимно съгласие на двете страни.Безспорно е ,че в този договор концесионерът не е поемал задължение за заплащане такса битови отпадъци.

След като концесионерът през процесния период не е попадал в кръга на данъчно задължените лица за такса битови отпадъци, изрично изброени в чл.64 ЗМДТ, то издаденият от кмета на община Перник акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци № 203 от 22.10.2009 г.в частта му, отнасяща се за периода 01.04.2004 г. - 31.12.2008 г. е незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон - отменително основание по чл.146,т.4 от АПК и следва да бъде отменен.

При този изход на делото и във връзка с искането за присъждане на разноски, на основание чл.143 ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат направените разноски в настоящето производство, които следва да бъдат присъдени в размер на 50 лв. - внесената държавна такса.Съдът не присъжда разноски за адвокатско възнаграждение, тъй като от представения от адв.В.Й. договор за правна защита и съдействие от 27.11.2009 г.е видно ,че е договорено възнаграждение в размер на 1500 лв.,но същото не е реално платено.

Мотивиран така, Административен съд - Перник

РЕШИ:

Обявява нищожността на Акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци № 203 от 22.10.2009 г., издаден от кмета на община Перник в частта му,отнасяща се за периода 01.01.2003 г. - 01.04.2004 г.

Отменя Акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци № 203 от 22-10.2009 г., издаден от кмета на община Перник в частта му.отнасяща се за периода 01.04.2004 г. - 31.12.2008 г.

Осъжда Община Перник да заплати на СД „*****", със седалище и адрес на управление гр.Перник,***** сумата от 50 /петдесет/ лева разноски по делото..

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок, от съобщението до страните за изготвянето му, чрез изпращане на препис от същото.

Съдия: /п/